

DECIZIE

30 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței
Judecători

Valeriu Doagă
Mariana Pitic, Galina Stratulat,
Oleg Sternioală, Iuliana Oprea

judecând recursul declarat de Clubul Principal Sportiv de Box Profesionist „Rolaco” Societate cu Răspundere Limitată, în pricina civilă intentată la cererea introductivă a Băncii Comerciale „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni privind intentarea procesului de insolvență față de Clubul Principal Sportiv de Box Profesionist „Rolaco” Societate cu Răspundere Limitată,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2016, prin care a fost intentat procesul de insolvență,

CONSTATĂ:

La 13.04.2016, creditorul BC „Moldindconbank” SA s-a adresat instanței de judecată cu cerere introductivă privind intentarea procedurii de insolvență față de Clubul Principal Sportiv de Box Profesionist „Rolaco” SRL, invocând în calitate de temei incapacitatea de plată a debitorului.

În motivarea cererii, indică creditorul că la situația din 22.03.2016, datoria CPSBP „Rolaco” SRL față de Bancă, conform hotărârii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 06.04.2015, constituie suma în mărime de 278 809,94 euro care urmează a fi convertiți în valută națională la data executării hotărârii și taxa de stat în mărime de 50 000 lei.

Menționează creditorul că încheierea nr. 010-1693/15 din 17.11.2015 privind intentarea procedurii de executare și asigurarea executării documentului executoriu emisă de executorul judecătoresc Iacob Miron a fost recepționată personal, contra semnătură de către Lapteacru Mihail, care este fondatorul și administratorul CPSBP „Rolaco” SRL la data de 28.12.2015, însă măsuri în vederea stingerii datoriei de către debitor nu au fost întreprinse.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2016, a fost admisă spre examinare cererea introductivă înaintată de creditorul BC „Moldindconbank” SA cu privire la intentarea procesului de insolvență în privința debitorului CPSBP „Rolaco” SRL, iar în scopul prevenirii modificării stării bunurilor debitorului în perioada de până la intentarea procesului de insolvență, s-a dispus aplicarea măsurilor de asigurare în conformitate cu prevederile art. 24 a Legii insolvenței și în calitate de administrator provizoriu a fost desemnat Dogot Constantin, deținătorul autorizației nr. 50 din 14.01.2015.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2016, a fost intentat procesul de insolvență față de CPSBP „Rolaco” SRL, cu sediul în mun. Chișinău, str. Armenească, 13, ap. 1, IDNO-1003600012322, fiind dispusă ridicarea dreptului lui

Lapteacru Mihail de la administrarea debitorului. A fost stabilit termenul-limită, pentru creditori, de înregistrare a cererilor de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului definitiv până la data de 12.08.2016. A fost stabilit termenul de verificare a creanțelor, de întocmire și de comunicare a tabelului lor definitiv, până la data de 26.08.2016. A fost stabilită ședința de validare a creanțelor pentru data de 14.11.2016, la ora 16:00. A fost propus creditorilor garantați să precizeze fără întârziere bunurile asupra cărora dețin un drept prioritar, precum și temeiul acestui drept. A fost desemnat în funcție de administrator al insolvenței Dogot Constantin.

În motivarea hotărârii, instanța a invocat prevederile art. 2, 10, 18 alin. (1), 34 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, concluzionând că cererea introductivă este întemeiată, iar existența temeiului de intentare a procesului este incapacitatea de plată a debitorului.

Considerând ilegală hotărârea instanței de insolvență, la 11.07.2016, CPSBP „Rolaco” SRL a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2016 și încetarea procesului de examinare cu restituirea cererii introductive ca fiind depusă tardiv.

În motivarea cererii de recurs, recurentul a invocat ilegalitatea hotărârii, menționând că nu a fost citat despre examinarea cererii introductive, respectiv nu a fost audiat, contrar prevederilor art. 18 și 30 alin. (2) din Legea insolvenței.

La fel susține că nu a fost notificat prealabil de către creditorul BC „Moldindconbank” SA înainte de înaintarea cererii introductive.

Potrivit art. 8 alin. (3) din Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, recursul va fi judecat în termen de 60 de zile de la înregistrarea dosarului în instanța de recurs, în modul prevăzut de Codul de procedură civilă.

Potrivit art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Prin urmare, recursul împotriva hotărârii se judecă în termen de 60 de zile de un complet de 5 judecători, fără participarea părților.

Judecând recursul declarat împotriva hotărârii date în instanța de fond și verificând, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii atacate, Colegiul conchide că recursul este pasibil admiterii cu casarea hotărârii instanței de insolvență și remiterii cauzei la rejudecare.

Conform art. 445 alin (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să-l admită și să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit reține că la adoptarea hotărârii contestate, nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii în fond, situație ce impune rejudecarea cauzei, or, din acest motiv, instanța de recurs este în imposibilitate de a se expune privitor la corectitudinea aplicării normelor de drept material, atunci când fondul a fost cercetat superficial.

Potrivit art. 356 CPC, cererea de declarare a insolvenței se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvenței.

După cum rezultă din materialele cauzei, cererea introductivă înaintată de creditorul BC „Moldindconbank” SA privind intentarea procesului de insolvență față de CPSBP „Rolaco” SRL, a fost admisă și intentat procesul de insolvență.

Potrivit art. 37 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, hotărârea de intentare a procedurii de insolvență poate fi atacată cu recurs de către debitor.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că hotărârea instanței de insolvență este neîntemeiată, pornind de la următoarele.

Potrivit art. 9 al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, procesul de insolvență se intentează doar în temeiul unei cereri de intentare a procesului de insolvență (denumită în continuare *cerere introductivă*).

Potrivit art. 10 alin. (1) al aceleiași legi, intentarea unui proces de insolvență presupune existența unui temei.

(2) Temeiul general de intentare a unui proces de insolvență constă în incapacitatea de plată a debitorului.

(3) Temeiul special de intentare a unui proces de insolvență constă în supraîndatorarea debitorului în cazul în care acesta este persoană juridică responsabilă de creanțele creditorilor în limitele patrimoniului său. În acest caz, la baza evaluării patrimoniului debitorului trebuie pusă continuarea activității lui dacă acest fapt este posibil.

În conformitate cu prevederile art. 12 al Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, dreptul de a depune cerere introductivă îl au: debitorul, creditorii, alte persoane indicate în prezenta lege.

Conform art. 18 alin. (1) al legii precitate, creditorul poate depune cerere introductivă dacă are un interes legitim în intentarea procesului de insolvență și își poate argumenta creanțele și temeiurile de intentare a procesului de insolvență.

(2) Dacă cererea introductivă este admisă spre examinare, instanța de insolvență este datoră să îl audieze pe debitor.

(3) Creditorul nu este în drept să inițieze proces de insolvență în cazul în care debitorul se află în proces de restructurare, cu excepția cazului în care creanța a apărut după intentarea procesului.

La caz, instanța de recurs constată că prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 18 aprilie 2016, a fost admisă spre examinare cererea introductivă înaintată de creditorul BC „Moldindconbank” SA cu privire la intentarea procesului de insolvență în privința debitorului CPSBP „Rolaco” SRL.

În acest sens, conform prevederilor imperative ale legii, instanța de insolvență urma obligatoriu să audieze debitorul, însă din materialele cauzei, rezultă că acesta nu a fost audiat, deoarece nu a fost prezent în ședințele instanței de insolvență.

Mai mult ca atât, debitorul nici nu a fost înștiințat despre examinarea cererii introductive la 30.06.2016, or careva înscrisuri probante în acest sens la materialele cauzei lipsesc.

Totodată, Colegiul constată că, încă la 22.06.2016, debitorul a înștiințat instanța de insolvență despre adresa sa poștală: mun. Chișinău, or. Durlești, str. T.Vladimirescu, 70 A (f.d. 15), însă despre examinarea cererii introductive nu a fost înștiințat la adresa comunicată.

Potrivit art. 30 alin. (1) al Legii insolvenței, măsurile de pregătire preliminară a examinării cauzei privind insolvența debitorului le ia instanța de

insolvabilitate în conformitate cu prevederile [Codului de procedură civilă](#) și cu cele ale prezentei legi.

Astfel, Colegiul constată că instanța de insolvabilitate nu a luat toate măsurile necesare în vederea înștiințării debitorului despre examinarea cererii introductive, respectiv despre audierea obligatorie a acestuia.

Potrivit art. 28 alin. (1) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, în decursul a 2 zile lucrătoare de la adoptarea încheierii de admitere spre examinare a cererii introductive înaintate de creditor, instanța de insolvabilitate va expedia debitorului cererea în copie.

(2) În cel mult 10 zile calendaristice de la primirea copiei de pe cererea introductivă, debitorul prezintă instanței de insolvabilitate o referință la cererea introductivă, prin care contestă sau recunoaște existența stării de insolvabilitate. Dacă obiectează față de starea de insolvabilitate și dacă obiecțiile sunt recunoscute ulterior de instanța de insolvabilitate ca fiind nejustificate, debitorul nu mai are dreptul să solicite procedură de restructurare.

În speță, instanța de recurs constată că, deși debitorul nu a fost înștiințat legal despre examinarea cererii introductive, totuși acesta a depus referință, prin care a contestat existența stării de insolvabilitate (f.d. 15).

Însă, contrar prevederilor art. 28 alin. (7) din Legea insolvabilității, instanța de insolvabilitate nu a soluționat, odată cu examinarea raportului administratorului provizoriu, referința debitorului care s-a opus intentării procesului de insolvabilitate, ci s-a rezumat la a constatat că argumentele invocate în referință l-e consideră neîntemeiate.

La fel, analizând circumstanțele speței prin prisma normelor legale care reglementează această fază a procesului, Colegiul conchide că instanța de insolvabilitate la adoptarea soluției a preluat argumentele invocate de creditor și administratorul provizoriu, precum că debitorul se află în incapacitate de plată.

Or, aceste concluzii sunt pripite, deoarece derivă din examinarea superficială a împrejurărilor ce permit constatarea existenței sau lipsei temeiului intentării insolvabilității.

Astfel, după cum atestă actele cauzei, administratorul provizoriu Dogot Constantin, a prezentat instanței de insolvabilitate raportul său privind exercitarea funcțiilor în cadrul procedurii provizorii, în care a concluzionat că debitorul se află în incapacitate de plată și nu-și poate onora obligațiunile față de creditorii, și în același timp, nu dispune de masă debitoare (f.d. 10).

După cum rezultă din materialele cauzei, creditorul care a înaintat cererea introductivă a invocat temeiul general (incapacitatea de plată) de intentare a insolvabilității, iar administratorul provizoriu a constatat existența acestui temei.

În conformitate cu prevederile art. 34 alin. (1) din din Legea insolvabilității nr. 149 din 29.06.2012, instanța de insolvabilitate hotărăște, în baza aprecierii temeiului de insolvabilitate și a faptelor constatate în cadrul examinării cererii introductive, asupra intentării procedurii de insolvabilitate sau asupra respingerii cererii introductive.

(3) Prin hotărârea de intentare a procedurii de insolvabilitate, instanța de insolvabilitate dă apreciere concluziilor din raportul administratorului provizoriu, prevede mărimea revendicărilor asupra cărora obiecțiile debitorului și/sau ale creditorilor au fost respinse ori considerate ca fiind întemeiate, desemnează administratorul insolvabilității și instituie, după caz, comitetul creditorilor.

Pornind de la prevederile legale evocate supra, Colegiul reține că, la adoptarea hotărârii în urma judecării cererii introductive, instanța de insolabilitate apreciază circumstanțele invocate de titularul cererii introductive și cele constatate de administratorul provizoriu și, în funcție de existența sau inexistența temeiului de intentare a procesului de insolabilitate, adoptă una din soluțiile enumerate la art. 30 alin. (4).

Astfel, Colegiul constată că instanța de insolabilitate a omis aplicarea prevederilor mai sus enumerate, la examinarea cererii introductive privind intentarea procesului de insolabilitate față de CPSBP „Rolaco” SRL.

În consecință, Colegiul concludă că, instanța de insolabilitate nu a constatat și elucidat toate circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii în fond, și, ca urmare, a pronunțat o soluție nefondată.

Astfel, fiind prezente motivele de casare a deciziei, prevăzute de art. 432 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție v-a admite recursul declarat, cu restituirea pricinii spre rejudecare în instanța de insolabilitate într-un alt complet.

La rejudecarea pricinii, instanța urmează să țină cont de omisiunile indicate în prezenta decizie, să verifice toate circumstanțele ce prezintă importanță pentru soluționarea corectă a litigiului, să aprecieze sub toate aspectele, complet și obiectiv, conform exigențelor art. 130 CPC, probele administrate în dosar și, în dependență de situația stabilită, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

Ținând cont de cele expuse, în baza art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se admite recursul declarat de Clubul Principal Sportiv de Box Profesionist „Rolaco” Societate cu Răspundere Limitată.

Se casează hotărârea Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2016, în pricina civilă intentată la cererea introductivă a Băncii Comerciale „Moldindconbank” Societate pe Acțiuni privind intentarea procesului de insolabilitate față de Clubul Principal Sportiv de Box Profesionist „Rolaco” Societate cu Răspundere Limitată și remite cauza la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău într-un alt complet.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței

Valeriu Doagă

Judecători

Mariana Pitic

Galina Stratulat

Oleg Sternioală

Iuliana Oprea